

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 65.

Vydána dne 24. června 1940.

Cena: K 1.—.

Obsah: (202.—204.) **202.** Nařízení o provádění soustavné telefonisace venkova. — **203.** Vyhláška o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v Protektorátu Čechy a Morava za rok 1939. — **204.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o doplnění úpravy platebního styku mezi Protektorátem Čechy a Morava a královstvím Maďarským.

202.

Vládní nařízení

ze dne 28. března 1940

o provádění soustavné telefonisace venkova.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

V obcích, které mají nad 500 obyvatelů a které dosud nemají telefonní spojení přístupné veřejnosti, se zřídí postupně v letech 1940 až 1944 veřejné telefonní hovorny, které se připojí na telefonní síť tak, aby byla dána možnost nejúčelnějšího spojení s nejbližším hospodářským střediskem kraje. Přihlásí-li se při tom i zájemci o telefonní účastnické stanice, zřídí se v obci zároveň telefonní ústředna.

§ 2.

K uskutečnění soustavné telefonisace se mohou zřídit veřejné telefonní hovorny, po případě i ústředny též v menších obcích, v osadách nebo v důležitých částech obcí, ukáže-li se to při provádění ustanovení § 1 stavebně účelným nebo k doplnění telefonisace kraje s hlediska veřejného zájmu vhodným. O tom rozhodne ministerstvo vnitra podle návrhu poštovní správy.

§ 3.

Na provedení soustavné telefonisace venkova podle §§ 1 a 2 a na doplnění technických zařízení potřebných v souvislosti s touto telefonisací k úpravě telefonní služby u zřízených již ústřednám přispěje ministerstvo vnitra poštovní správě po dobu 5 let částkou 8 mil. K

ročně. Poukazy se dějí podle postupu prací, je však možno poskytovat i přiměřené zálohy.

§ 4.

Postup soustavné telefonisace a způsob jejího technického provádění určí po dohodě s ministerstvem vnitra poštovní správa.

§ 5.

(1) Obec, v níž se má zřídit veřejná telefonní hovorna, po případě i ústředna podle § 1 nebo podle § 2, je povinna na vyzvání poštovní správy se postarati včas jednak o bezplatné poskytnutí vhodné místnosti k umístění telefonního zařízení, jednak o spolehlivou osobu, která bude pro poštovní správu bezplatně vykonávat potřebnou službu.

(2) Nesplní-li obec povinnost podle odstavce 1, učiní okresní úřad k návrhu poštovní správy potřebné opatření na náklad obce.

§ 6.

(1) Obec, v níž podle ustanovení § 1 nebo § 2 bude zřízeno telefonní spojení, je povinna místo příspěvků na meziměstská nebo spojovací vedení, stanovených telefonním řádem, platiti poštovní správě po dobu 10 let, počínajíc prvním kalendářním rokem po zřízení tohoto spojení, příspěvek ve výši 100 K ročně za každý 1 km vedení, jež bude k tomu účelu zřízeno. Dlužné roční příspěvky obcí se vymáhají politickou exekucí.

(2) Výše ročního příspěvku, vypočteného v korunách podle předchozího odstavce, nesmí býti větší, než počet obyvatelů obce, zaokrouhlený na nejbližší vyšší číslo dělitelné stem.

(3) Pokud nedojde k omezení ročního příspěvku obce podle odstavce 2, snižuje se plný

roční příspěvek, vypočtený podle odstavce 1, o 100 K ročně za každého telefonního účastníka, který se připojí na telefonní ústřednu v obci. Snížení příspěvku nastane v kalendářním roce, následujícím po připojení telefonní stanice takového účastníka.

(4) Roční příspěvky podle odstavce 1 jsou splatny pozadu každoročně nejpozději do konce kalendářního roku.

(5) Obce mohou se kdykoliv zprostiti povinnosti platiti příspěvky v ročních splátkách a zaplatiti tyto příspěvky najednou. V tom případě se jim snižuje každá takto předem zaplacená splátka o diskont ve výši 2%.

§ 7.

Do rozpočtu ministerstva vnitra se zařadí každoročně po dobu 5 let od účinnosti tohoto nařízení k úhradě příspěvků podle § 3 částka 8 mil. K.

§ 8.

Do investičního rozpočtu poštovní správy se zařadí k provádění soustavné telefonisace venkova podle tohoto nařízení každoročně po dobu 5 let od jeho účinnosti potřebné prostředky.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři vnitra, dopravy a financí.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

203.

Vyhláška ministra financí ze dne 14. května 1940

o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v Protektorátu Čechy a Morava za rok 1939.

Podle § 19, odst. 8 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb., o dani z obratu a dani přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb., ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb., a ze dne 16. prosince 1938, č. 356 Sb. (dále jen zákon o dani z obratu), ustanovuji v dohodě s ministrem zemědělství:

(1) Ustanovení vyhlášky ministra financí ze dne 2. března 1939, č. 54 Sb., o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v zemích České a Moravskoslezské za rok 1938, platí obdobně i pro paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v Protektorátu Čechy a Morava za rok 1939 s těmito odchylkami:

1. Místo lhůty „do 15. dubna 1939“ v odstavci 2 vyhlášky platí lhůta „do 15. července 1940“.

2. Místo lhůt „do 15. května 1939“ v odstavci 6 vyhlášky platí lhůty „do 31. července 1940“.

3. Věta druhá odstavce 7 vyhlášky zní:

„Pro výpočet této 1%ní daně z obratu stanoví se ceny předmětů plněných jako naturalní výměnek těmito paušálními částkami: 1 q pšenice 160 K, 1 q žita 140 K, 1 q ječmene 125 K, 1 q ovsa 105 K, 1 q brambor 40 K, 1 litr mléka 90 h, 1 kg másla 18 K, 1 vejce 50 h, 1 kg vepřového, hovězího nebo skopového masa 10 K, 1 husa nebo kachna 30 K, 1 kus drůbeže 6 K.“

4. Odstavec 10 vyhlášky zní:

„Drobní zemědělci jsou povinni platiti paušál z veškeré zemědělské půdy, která ležela dne 31. prosince 1939 na území Protektorátu Čechy a Morava, nehledíc na to, bylo-li k tomuto dni na tomto území jejich bydliště (sídlo) nebo hospodářské budovy či nikoliv, jakož i nehledíc na to, kde zemědělské výrobky z těchto pozemků prodali nebo spotřebovali. Drobným zemědělcům, kteří v roce 1939 hospodařili též na zemědělské půdě, ležící po 14. březnu 1939 na území Slovenského státu, přísluší úlevy podle odstavců 6, 7 nebo 8 této vyhlášky jen částečně, a to v poměru výměry půdy ležící dne 31. prosince 1939 na území Protektorátu Čechy a Morava k výměře půdy ležící tohoto dne na území Slovenského státu.“

5. Místo lhůty „do 15. května 1939“ v odstavci 12 vyhlášky platí lhůta „do 15. července 1940“ a místo lhůty „do 31. května 1939“ v témž odstavci vyhlášky platí lhůta „do 31. července 1940“.

6. Místo lhůty „do 31. května 1939“ v odstavci 13 vyhlášky platí lhůta „do 15. srpna 1940“.

7. Místo tabulky připojené k vyhlášce a obsahující sazby paušálu platí tabulka připojená k této vyhlášce.

(2) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem uveřejnění.

Dr. Kalfus v. r.